

LELDE PREISE

**

Būt ar tevi kopā kaut vēstulēs!
Es iekrītu tavās neskaitāmajās
sapņu pasaulēs.
Nebēgu no tām prom kā mazs bērns.
Kā meitene, pirmoreiz saprotot -
šis ir mans īstais zēns!

Ar ilgpilnu skatienu vēroju -
pār rūti slīd lietus lāsītes mazas...
Slīd... Kā gaidīdamas no manis
kaut mazliet uzmanības,
sirds siltuma, mīlestības.

Es jūtu kā asara norit pār vaigu, -
tik sāpīga un - tik atvieglota,
It kā tā būtu no debesīm dota...
Es dzīvoju tagad! Mūsu abu -
savā un tavā - domu pasaulē.

**

Sapņi ir piepildāma dzīves vērtība,
un - īsta neizbēgamība.

Kaut kur sapnī tevi kāds sargā.
Ieceļ tevi kādā mākoņu pļavā.

Arvien kāds tevi no debesīm vēro.
Lai kas arī notiktu, viņš tevi neaizmirst.

Sapņo un tici – varbūt kāds sapnis
uzplauks kā mākonis mazs.

**

Manās acīs iedegas dzirkstelīte. Tā zib kā saules stars dejā.
Es baidos pazaudēt šo saules gaismu sevī, jo caur to reiz ieskatījos tevī...

Tad tu man čukstot teici:

- Tu - mana vienīgā! Dzīvīgi starojošā lappusīte manā grāmatā...

Es ieklausos un tevī ieskatos. Tu runā un apgalvo – es tavā grāmatā...

Neticu vārdiem, ko saki. Neticu tam, kas notiek ap mani. Ticu vienīgi tam, ko saka
man sirds. Ticu vienīgi sev...

Ja neticēšu, vai spēšu noskatīties mierīgi uz to, ka mana sirds pēc tevis sauks,
bet prāts komata vietā liks punktu? Ja pat izsaukuma zīme pārvērtīsies par mazu
zaldātiņu tavā izskatā?

Tad tā vairs nebūs svītriņa ar punktiņu zem tās...